

В. „Република“
излиза всѣка Сѣбота

Абонамента на „Република“ е въ прѣдплата.

За България:

за 3 мѣсеца 1 левъ
„ 6 „ 2 „
„ 1 година 4 „

За Странство:

за 6 мѣсеца 3 лева
„ 1 година 6 „

Абонирането става на право въ администрацията и при всички телегр. поч. станции или при мѣстнитѣ настоятели и се смѣта винаги отъ началото на мѣсеца.

Неплатени писма не се приематъ.

Рѣкописите не се връщатъ.

Единъ брой 10 ст.

РЕПУБЛИКА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИТЪ РЕПУБЛИКАНЦИ

LA RÉPUBLIQUE

Organe des républicains bulgares

Обявления се приематъ:

За единъ редъ гармондъ на IV стр. 15 ст. за пръвъ пѣтъ и по 10 ст. на всѣки послѣдующъ.

За обявленията на I стр. — съ особено споразумѣние.

Сѣдеб. пристави плащатъ по 2 ст. на дума.

Всичко, що се отнася до редакцията и администрацията се испраша на адресъ: Редакция в. „Република“ — Сливенъ.

Порѣчки, непридружени съ стойността имъ, оставятъ безъ внимание.

Единъ брой 10 ст.

* Всичко за народа и всичко чрезъ народа *

Султана М. Кемалова

Хезкиа Б. Моизъ

Сливенъ ОДРИНЪ

гр. Одринъ, 19 Априлий 1899 год.

Сливенъ, 1 Май 1899 год.

Избирателната борба утихна, изборитѣ станяха. Резултатитѣ на небивалата досега агитация отъ страна на всички партии, на толкова много кръстосвания отъ агитатори, на толкова много шумъ е вече прѣдъ очитѣ ни. Правителството има около 100 души депутати, а опозицията около 60. Така се и очакваше. Не че това е точно изражението на разнитѣ партии всрѣдъ народа, не че, отъ друга страна, е имало нѣкакви насилия въ изборитѣ. Работата се състои просто въ това, че при най-идеални избори, което правителство и да бѣде, все ще има болшинство, само защото е правителство и на власт. Туй произлиза отъ политическата недозрѣлостъ на тая голѣма частъ отъ народа, която или стои индиферентна, или лесно се прѣмета отъ една страна на друга, или се оставя да я водятъ силнитѣ на деня безъ никакво съпротивление, дори съ увлѣчение. Селската маса я най-бива въ туй отношение. Обикновено тя гласува все май въ полза на тогова, който има полицията въ рѣцѣ. Но туй, което въ повечето случаи създава болшинството на едно правителство, то сж другитѣ народности въ страната: евреи, цигани, гърци, турци, ерменци. Тѣ сж всѣкога съ правителството. За да ги иматъ на своя страна не е нужно даже властующитѣ да упражняватъ кой знай какво „морално влияние“.

Като вземемъ прѣдъ видъ тия съображения, нѣма защо да се очудваме за резултата. При условията, които споменахме горѣ, и при тая избирателна система, която имаме, опозицията едва ли може да се надѣва при което и да било правителство на повече отъ 70 души депутати. За туй цифрата 60 е доста внушителна, когато, наопаки, цифрата 100, по сжщитѣ съображения, не дава още право на правителството да вѣрва въ голѣмата си популярностъ въ страната. Истинското изражение на народа въ партийно отношение би могло да се види само при пропорционална

избирателна система и когато оная колебающа се и неопрѣдѣлена маса, която се прѣхвърля къмъ страната на всѣко правителство, се възпита политически и опрѣдѣли партийно. Само при такива обстоятелства полученото болшинство може да се смѣта за дѣйствителенъ признакъ на популярностъ въ страната.

Какво ще направи болшинството въ камарата? Дали то ще гласува безпрѣкословно, каквото правителството му поиска, или ще се разцѣпи на два лагера, отъ правителствени и отъ независими либерали, та ще погрѣбе договоритѣ, съ които искатъ да погрѣбятъ България? Ще ли то да играе нѣкогажната роля на атовѣ при Стамболова и на стадо автомати при Стоилова, или ще се плъчи да не разсѣждава съ мозъка на министритѣ, а съ своя собственъ мозъкъ, като държи високо своето човѣшко достоинство и своята независимостъ? — Това ще ни покаже близкото бѣдѣще, а сега нека направимъ малко философия по станжилитѣ избори.

Не може да не радва всѣки напредничавъ българинъ широкото участие, което народа взе при тия избори. Никога такава навалица отъ избиратели, и хемъ избиратели живо заинтересувани въ избирателната борба, не е имало. Туй показва извѣстенъ напредѣкъ въ политическото съзнание на народа, обсилване на неговото интересуване въ общитѣ работи, събуждане на неговата воля. Може би, донейдѣ то се дължеше и на довѣрието, съ което гражданитѣ отиваха да гласуватъ при новия избирателенъ законъ, който отстраняваше нѣкогажнитѣ побои и кървави сбивания при избиране на бюрото, обаче само донейдѣ. Все пакъ главната причина бѣше събудилото се съзнание на избирателитѣ, а това е утѣшително явление. Трѣбва да се съжалева само, че неудобноститѣ на новия законъ, който прѣдвижда твърдѣ малко секции, не позволиха на голѣмо число избиратели да си упражнятъ правата.

Въ тия избори се забѣлѣжи единъ особенъ напредѣкъ на социалистическата пропаганда. Вънъ отъ това, че 7 души социалисти сполучиха да се избератъ за депутати, но и на много мѣста социалиститѣ сж получили по нѣколко стотинѣ гласа и при една по-дѣятелна пропаганда навѣрно биха получили още повече. Това се дължи на нѣколко причини. Първата е, че населението май почна да се насища на разнитѣ лъжи на другитѣ партии, които всички, коя повече, коя по-малко, се

опятниха. Социалистическата партия се явява въ нищо неопятнена и съ голѣмо основание може да бичува другитѣ и да издига високо чистото си знаме. Колкото и да не разбира изтънко програмата ѝ, населението догажда смѣтно или ясно, че хората на тая партия сж най-искренни, че не се бланжатъ отъ скорошно завземане на властѣта или отъ бѣдѣщи гешевти. И то прѣдпочита да си пустне гласа за такива хора, отколкото за разни шарлатани. Втората причина е личното влияние на разнитѣ социалисти, които умѣятъ и дѣятелно да пропагандиратъ, и увлѣкателно да говорятъ. Малка е социалист. партия, но въ нейнитѣ редове има вече дѣ да е си енергични млади оратори, които само отъ възхищение за дѣлото и съ твърда воля сж сполучили да си извоюватъ и умѣние и краснорѣчие. Но най-главната причина за успѣха имъ е тѣхната минимална програма, тия радикални искания, които нито една отъ съществуващитѣ партии не прѣдвява. Ний казахме други пѣтъ и пакъ повтаряме, че у насъ има вече почва за едно радикално демократическо движение, което само чака да се оформи въ силна радикална партия. Занаятитѣ пропадатъ, селенията оголява, народътъ все повече и повече става недоволенъ отъ полумѣрнитѣ и палиативитѣ, които всички партии до сега у насъ сж вземали за подобрѣнието му. Образувано се е вече едно съзнание, че има нужда отъ коренни мѣрки и радикални реформи въ държавния механизъмъ за да се облекчи хала на срѣдната рѣжа. Обаче, никоя партия не се явява съ подобни искания, освѣнъ социалистическата, и ето, че, макаръ тя да не вѣрва въ спасението на дрѣбнитѣ собственици отъ економическа погибелъ, при нѣмане на друга партия, която да развѣе знамето на радикалнитѣ реформи, еснафитѣ и селенията си даватъ гласа за нея. Гласовѣтѣ, които социалиститѣ получаватъ, не сж въ по-голѣмата си частъ гласове на работници, нито дори на социалисти отъ друго съсловие, а просто гласове на еснафи и селени, които трясатъ да влѣзатъ подъ закрилата на една сиромашка партия, на партия, която да се погрижи за тѣхния халъ. Успѣхътъ на социалиститѣ не е прочее въ чисто социалистическия, работнически духъ на пропагандата имъ, а въ общо демократическитѣ искания на тѣхната минимална програма. А всичко туй довежда до убѣждението, че врѣме е вече да се образува една радикална партия съ програма подобна на минималната социа-

листическа, или на тая, която ний развиваме въ в. „Република“. Самитъ социалисти, върваме, да съзнахтъ, че тѣхната дѣятелностъ трѣбва да вземе едно широко демократическо направление, ако иска да разчита на успѣхъ не само сега, но дори и въ бѣдѣ. Само съ работницитѣ нищо не може се достигнѣ.

И други още мисли ни навѣяхъ сегашнитѣ избори, но за сега стига толкозъ.

Какво се иска отъ бѣдѣщето кметство?

Иска се, прѣди всичко, да намали до минимумъ чиновническия си персоналъ за да се придобие една економия отъ десетина хиляди лева и повече. Слѣдъ туй, да стегне толумбаджии, метачи и агенти, щото да не висѣтъ по цѣль денъ безъ работа въ управлението, а да забикалятъ града, да наблюдаватъ за чистотата му, да напоятъ улицитѣ прѣзъ лѣтнитѣ дни и пр. Градскитѣ толумби не сѣ купени за да раждясватъ, а да поливатъ било запалени кѣщи, когато стане пожаръ, било прашни улици, когато нѣматъ друга работа. На градскитѣ агенти трѣбва да се внуши, че сѣ длѣжни да слѣдятъ зорно за чистотата на улицитѣ, площадитѣ и вадитѣ и да не се правѣтъ слѣпи. Веранлѣцитѣ трѣбва да се заградѣтъ, неравнитѣ мѣста да се изравнятъ, всички ями или низки мѣста, дѣто може да се събира смѣтъ или тиня, трѣбва да бѣдѣтъ попълнени. Дѣто има застоели води, трѣбва да се вземе мѣрки за да се канализиратъ или прѣмахнатъ, защото тѣ най-много сѣ опасни въ здравословно отношение. Слѣдъ туй кметството трѣбва да размисли, какво да направи съ водитѣ и вадичкитѣ, които крѣстосватъ Сливенъ и разнасятъ нечистотии и зараза отъ кѣща въ кѣща, отъ дворъ въ дворъ. При една канализация, тѣзи вади ще заслужатъ много, но дото-

гава тѣ трѣбва да се прѣмахнатъ и отъ дворищата и отъ улицитѣ, като се запълнятъ мѣстата имъ и отбие водата имъ. Въ замѣна на туй, кметството трѣбва часъ по-скоро да се занимае съ въпроса за докарване на изворна вода въ голѣмо количество и за канализиране на града. Едва ли други градъ въ България се намира въ по-благоприятни обстоятелства да се снабди съ чиста балканска вода и да се канализира. Вода за пиене имаме въ изобилие на врѣдъ около Сливенъ, и хемъ отъ нѣколко стотинѣ метра височина, студена като ледъ, кристална като сълза. Ако се докара, наприкладъ, водата на Равна-Рѣка отъ върха на Синитѣ камѣни, не само ще имаме прѣвѣзходна вода но и можемъ да си устроимъ водоскоци съ извънредна грандиозностъ. Отъ друга страна града има твърдѣ правиленъ наклонъ за канализиране и изобилно води. Обаче, както докарването на вода, тѣй и канализацията сѣ свързани съ въпроса за планирането на града и кметството трѣбва да надстои по-скоро да се свърши започнатия планъ и да почне прилагането му.

Кметството може безъ забава да захване урегулирането на рѣкитѣ по планъ. То трѣбва да почне да насажда отъ двѣтъ страни на Коручанската, Новоселската и Селецката рѣки двойни и тройни редове дървета, които ще урегулиратъ течението имъ, ще запазватъ града отъ наводнение и ще станѣтъ единъ денъ прѣкрасенъ булевардъ обикалящъ града.

Сѣщо тѣй беззабавно кметството трѣбва да си тури за задача залѣсяването на голитѣ баири, особено Бармукъ, и на полето около Сливенъ, като отдѣли ежегодно нѣколко хиляди лева. Това не е само украшение на града, а има и здравословно значение па и друга полза, че запира буйнитѣ потоци, кога вали дѣждъ. Знае се, че внезапнитѣ наводнения се длѣжатъ на голитѣ баири, дѣто водата не се задържа отъ богата никаква растителностъ.

Кметството трѣбва да вземе мѣрки,

щото града да се разпространява къмъ Истокъ, да излѣзе на отворено отатѣкъ казармитѣ и градската градина, а не да се пѣха въ боазитѣ. Ставало е въпросъ за прѣмѣстването на циганската махала. Както българскитѣ цигани, тѣй и турскитѣ могатъ да се прѣмѣстятъ и да образуватъ единъ добръ планиранъ кварталъ подъ лозята до холернитѣ бараки и това ще послужи за разпространение на града къмъ Истокъ.

Освѣтлението на града е недостатъчно. И за него трѣбва да се промисли. Електрическо освѣтление може съ малко разности да се инсталира. За читалището „Зора“ трѣбва да се прѣдвидѣтъ по-голѣми суми, за да замяза на читалище. Сѣщо кметството трѣбва да се занимае съ въпроса за учреждаване на безплатни ученически трапезарии, за една систематическа благотворителностъ, като се запрѣти на дѣца и възрастни да просѣятъ изъ улицитѣ. Заграждането на гробищата и планирането имъ е една отъ най-налѣжащитѣ нужди. Толкозъ за сега.

Вѣтрѣшенъ прѣгледъ

— Ето едно отъ честнитѣ срѣдства, съ които си служи Папанчевцината за да печели гласовѣтъ на простата селения:

Долнето писмо случайно го намѣрилъ единъ нашъ приятелъ по пѣтя къмъ лѣджитѣ и ний го печатаме безъ всѣко измѣнение.

Сливенъ, 24 Априль 1899 год.

Приятелю г. Георги Симеоновъ, бакалинъ въ с. Джиново.

Съ приносящия настоящето ми ти исправамъ петдесетъ (50) лева за да наемете талиги. Ще глѣдате повече хора да закарате въ Димирджилий. Ще гласувате за мене и за **Панайотъ Пощовъ**, както си говорихме въ село. Ако паритѣ не стигнатъ, ще ни представите смѣтка.

Съ поздравление

Вашъ приятелъ:

ПЕТРЪ ПАПАНЧЕВЪ

И тия хора иматъ още суратъ да се евяватъ прѣдъ избирателитѣ и да искатъ тѣхното

ПОДЛИСТНИКЪ

Театрална хроника.

На 20-й томо се прѣдстави за първъ пѣтъ отъ трупата на г-жа Р. Ст. Попова въ салона на театъръ „Зора“ драмата „Семейно огнище“ („Die Hermit“) отъ нѣмския поетъ Херманъ Судерманъ. Х. Судерманъ е единъ отъ обичнитѣ съврѣмenni нѣмски поети (род. въ 1857 г.) и е прѣдставителъ на тѣй наречения консеквентенъ материализмъ. Той, както много съврѣмenni поети, е израстналъ изъ фелетонизма. Като душевни отци на Судермана не могатъ да се считатъ нито Зола, нито Ибсенъ или пѣкъ великитѣ руски поети, а Дюма и неговитѣ другари, освѣнъ туй, въ нѣкои негови произведения, се отразява Бьорнсоново влияние. Както и да е външната техника при създаването на своитѣ произведения С. е усвоилъ отъ Французитѣ, обаче заученото майсторство той употребява въ самостоятелна обработка на национални моменти. Судерманъ се отличава съ силенъ наблюдателенъ и психологически анализиращъ талантъ. Областѣта, изъ която той най-много обича да се движи, както въ своитѣ романи, тѣй и въ своитѣ драми, е борбата между старитѣ, господствуващитѣ наредби, нрави и понятия на обществения и семейния животъ съ новитѣ възрѣния; съ други думи — стѣлкновението между старото и новото възрѣние за живота и значението на образованието въ живота на жената. Такава мотиви проникватъ въ „честь“, „края на Содомъ“, „Семейно огнище“ и пр. Въ послѣдната пиеса трагическия конфликтъ се развива отъ сблъскването на двѣ противоположни възрѣния за живота, отъ които всѣко си има своята вѣтрѣшна справедливостъ и оправдание. Въ енергическата борба на Магда, да може да

разпорежда сама съ своя животъ, въ противоположностъ на несамостоятелността, въ която общественитѣ нрави и отношения поставятъ всѣко момиче, Судерманъ развива съ майсторско умѣние прѣдъ насъ единъ социаленъ въпросъ, който играе голѣма роля въ домогванията за еманципацията на жената и стремлението ѣ къмъ образование. Магда е дѣщеря на единъ нѣмски подполковникъ въ оставка (Л. Шварцъ). Старитѣ, строгитѣ твърдитѣ понятия на баща ѣ, който иска да ѣ палага категорически своя авторитетъ, ѣ довеждатъ до отчаяние. Тя чувства стремление, сили къмъ образование, къмъ пѣние, къмъ по-свободенъ животъ, иска да постѣпи въ театъръ. Споредъ понятията на благородния ѣ баща, това е несъвѣстимо съ неговото офицерско звание. Да се отърве отъ желѣзната рѣжа на баща си и да може да се прѣдаде на любимото си занятие, тя се вижда принудена да напустне бащиния си домъ, а баща ѣ не ѣ счита вече за своя дѣщеря. Слѣдъ врѣме ний ѣ виждаме като една отъ най-виднитѣ пѣвици, обсирана съ царски почести. Като такава, тя се завръща въ бащиния си домъ, гдѣто се разкрива прѣдъ стария ѣ баща нейния прѣстѣпенъ животъ, който, като не може да понесе срама, умира въ послѣднитѣ моменти на разкритията съ револверъ въ рѣжа, отправенъ срѣщу Магда. Авторътъ не ѣ дава отговоръ на поставенитѣ въпроси, но ний чувстваме тоя отговоръ: несъстоятелността на външнитѣ условия, които поврѣждатъ нравствения човѣкъ, като го поставятъ постоянно въ противорѣчие съ себе си: старото, изпълняйки своя длѣгъ, умира, Магда уцѣлѣва въ тази борба, обаче тя излиза отъ нея морално поврѣдена, за което е крива, както тя сама, тѣй и фамилията деспотизмъ.

Ролята на Магда майсторски се прѣдстави отъ г-жа Попова: тя бѣ вникнала силно въ психологията на характера на Магда и го прѣ-

даде на сцената съ способноститѣ на единъ художникъ, жива, подвижна, енергична, горѣща, страстна натура — г-жа Попова умѣе да прѣдаде духъ и животъ на своитѣ дѣйствия и да прикове вниманието на публиката, както въ потресяющитѣ душевни борби, тѣй и въ дребнитѣ детайли на драматическото дѣйствие. Никога ний не бѣхме видѣли г-жа Попова на сцената тѣй свободна, тѣй мощна господарка, тѣй виртуозка въ своя характеръ, както кога прѣдставляваше Магда. На г-жа Попова ще се удаватъ може би най-добри характерѣ отъ жанра на магдиния — малко или много демонически. Едно нѣщо намъ е необяснимо: защо г-жа Попова въ моментъ на силни афекти понижава гласа си, почва да говори ниско, съ половинъ гласъ? това се забѣлѣва особно въ „Теодора“. И намъ се стори, че тя е повлияла въ такъвъ смисълъ на втората ѣ по-малко видна личностъ въ нейната трупа — върху г-нѣ А. Стояновъ. Като нѣмски офицеръ въ оставка, като закоренѣлъ съ традициитѣ на своя животъ старъ офицеръ, който на всѣка своя дума залага своя животъ и който изисква безусловна подчиненостъ отъ своитѣ дѣца — Стояновъ бѣ неподражаемъ. Той има всичката лична възможностъ да стане отличенъ актьоръ, стига да миѣе прѣзъ добра школа, притежава приятенъ гласъ, хубава дикция, вникава и изучава и отлично изпълнява своитѣ роли. Изобщо, „Семейно огнище“, прѣдставено на сцената въ т. „Зора“ бѣ рѣдко явление въ Сливенъ. Г-жа Попова и г-нѣ А. Стояновъ спечелихъ горѣщи аплодисменти. Обаче съ скърбъ констатираме факта, че сливенскитѣ граждани се отнѣсоха много жестоко къмъ тая трупа, като не посѣтиха както трѣбваше нейнитѣ прѣдставления.

21 Априль 1899 год.

П. С. Р.

довърие! На боклука, на политическото купиче вий безпрограмни и безпринципни политически шарлатани, които само с помощта на подкуп и лъжи сте се избирали до сега! Граждани, пръзрете, ритнете веднаж за винаги тия отвратителни ваши „доброжелатели“, които въ сжщност сж най-върлите ви душмани!

Въстниците съобщават, че множество градски съвети сж били разтурени с един указъ. Туй разтуряне повдигна критика въ опозиционните въстници. Ний намираме, че общо разтуряне на съветите, ако се вземеше предъ видъ тяхното насилствено избирание, тръбваше да стане още при самото падане на кабинета, за да може сега за депутатските избори да има вече избрани наново съвети. Щомъ тогава правителството не е счело за нужно да пристъпи къмъ такова общо разтуряне, то не тръбваше сетивъ да разтуря, освѣтѣ само тия кметове, противъ които гражданите заявявахъ сж митинги и протести недовѣрието си, както бѣ въ Сливенъ, напримѣръ. Но и въ тия случаи правителството забави разтурянето, сж явната умисль, да се улучятъ кметствата сж тричленна комисия прѣзврътне на депутатските избори. Ето прочее още едно доказателство, че днешниятъ кабинетъ не работи искрѣнно, а само се хвали, че ще въвежда законность и редъ. Нека, обаче, споменемъ, че постоянните комисии трѣждъ пристрастни мнѣния даватъ за дѣятелността на кметствата, които прѣдлежатъ да се разтурятъ, понеже сж „тъхни“. Така щото сж своето пристрастие тѣ не малко подпомагатъ на беззаконие.

Учителите отъ Сливенска околия сж прѣдложили въ една околійска конференция хубавата идея, да се уредятъ учителски бесѣди, въ които да развиватъ разни въпроси. Ний похваляваме тая имъ щастлива умисль и имъ пожелаваме успѣхъ въ прилагането.

Въ Сливенска околия се избраха за прѣдставители г. Тод. Мирковичъ сж 1521 гласа и г. Апостолъ Сарж-Ивановъ 1493 гласа, правителствени. г. Дограмаджиевъ получи сж 1387 гласа, г. Юрд. Василевъ 1315, г. Папанчевъ 1335, г. Поцовъ 1019, г. Янко Сакъзовъ 559, г. Г. Василевъ 564, г. Гендовичъ 314, г. Хюсни Каракадиевъ 282 гласа. Въ втората секция не можиха да гласуватъ всички дошле избиратели, а и гласуването става безредно, което прѣдизвика протести и смущения, та бѣ необходимо да се възстанови реда сж войска. Гласуването се почна три четвърти часъ по-късно, слѣдъ туй всички общини, които по азбученъ редъ трѣбваше да гласуватъ прѣдъ Сливенъ, не се звикахъ. Повикахъ се само общините Сарж-Яръ, Бѣла-Чешлий, Бѣла-Енчикой, щомъ се оказаха, че ги нѣма още, почна се сж Сливенъ. А защо се отмина безъ повикане Кюмюрджи-Чифликъ, Карасърлий, Бинкосъ, Голѣмо-Чочовенъ, Малко-Чочовенъ, Гавраилово, никой не разбра. Слѣдъ туй се захванъ сж Сливенъ по единъ тѣждъ произволенъ начинъ. Почна се сж махалите по азбученъ редъ, повиква се Драгойчева махала, клучохорци задрѣстватъ входа и Папанчевите хора не пушатъ вече никого да влѣзе. Пита се: щомъ се почнахъ махалите по азбученъ редъ, то защо не се слѣдваше така, а се допустихъ произволно само Клучохоръ да задрѣстватъ входа? А ако въ закона не е казано да се викатъ махалите по азбученъ редъ, а само общините, то защо отначало още не се обяви това, а се почна сж Драгойчева махала? Тѣзи неправилности докарахъ другата неправилностъ, за която станъ нужда да се вика войска, а именно, да се прѣкъса гласоподаването на сливенци за да се допустатъ да гласуватъ селата, да си отидатъ селяните, понеже навлизава вече да се мръкне. Нека забѣлжимъ сжщо, че много отъ Папанчевите хора, които бѣха и пиени, слѣдъ като гласувахъ, пакъ се нареждахъ при входа за да го задрѣстятъ и да не даватъ входъ на другите махали, които нѣмахъ намѣрение да гласуватъ за Папанчева. Така щото тоя прѣкара почти всичките сж гласоподаватели и пакъ не получи болшинство. Забѣлжително е, че народняците не се оставятъ отъ шайкаджийските си инстинкти и слѣдъ като паднахъ отъ властта. Колко е мила, горката!

Споредъ официоза „Новъ Вѣкъ“ либералната партия печеля 112 мѣста, а опозицията 47. Струва ни се, че тая смѣтка не е права, и че опозицията има между 55 и 60 мѣста. Тамъ дѣто единъ опозиционенъ кандидатъ е избранъ на нѣколко мѣста, трѣбва да се смѣта, че пакъ опозиционенъ ще го замѣсти въ повечето случаи. Сетивъ има и нѣкои либерали, които може да се смѣтатъ отсега за опозиция, като напр. г. Б. Райновъ, г. П. Даскаловъ и пр.

Научаваме се, че за 11 того се готвѣло единъ особенъ увесилителенъ тренъ за Бургазъ сж намалени цѣни. Учениците отъ Гимназията щѣли да бѣждатъ заведени отъ учителите, а сжщо и пѣвческия хоръ отъ цивилни и военни щѣли да отиде въ Бургазъ да покаже напредъка си. По тоя случай множество сливенски граждани иматъ намѣрение да направятъ сжщо една приятна разходка семейно до Бургазъ. Случаятъ е тѣждъ сгоденъ, цените ще бѣждатъ тѣждъ намалени, а пъкешествието весело и тържествено.

Новиятъ избирателенъ законъ показва недостатъците си: секциите сж малко. Трѣбва да се прѣдвидятъ на всеки 1500 души избиратели по една секция, за да нѣма никакво натрупване на гласоподаватели и да може всички избиратели да гласуватъ широко-широко. Въ втората секция въ Сливенъ останалъ повече отъ 600 души избиратели не гласували. Това е въпиюща несправедливостъ. Щомъ има много секции, то нѣма нужда тогава и да се слѣдва азбученъ редъ на общините, а нека гласува кой кога дойде. Ипъкъ трѣбва цѣль денъ избирателя да се върти на изборното мѣсто за да не пропустне реда си. Нужно е да се прѣдвиди, че въ градовете селените избиратели се допускатъ първи.

Още една недѣля и сливенци ще бѣждатъ повикани прѣдъ урните да си избѣржтъ кметство. Научаваме се, че поразените на депутатските избори папанчевисти вземали отчаяни мѣрки да се докопжтъ до кметството. Тѣ били готови даже и скандали да произведжтъ, но да ошежтжтъ изборите, ако не сполучатъ. Ний съветваме сливенци да си избѣржтъ хора честни и способни, безъ да гледжтъ на партии, даже нека влѣзжтъ въ кметството отъ разни партии, но да не допустжтъ тоя скандалъ, да ни управляватъ града бездарности като Д. Бояджиевъ, Моноу Басана, Хр. Бѣчваровъ, Ст. Миновъ, Д. Х. Генчевъ и пр. Папанчеви креатури. Неужели Сливенъ нѣма между гражданите си по-други хора, било русофили, било русофоби, било социалисти, сж достоинство да заематъ тия длѣжности и да ръководжтъ общинските работи? Градътъ има нужда отъ честни и честни хора, а не отъ ибрици и гешефтери.

Отъ фабриката на Сарж-Ивановъ и С-не е натиленъ работникъ Кондо Димитровъ, подозрѣвъ въ това, че на депутатските избори гласувалъ за социалистическата листа. Писарятъ на фабриката Иванъ Бояджиевъ и майстора Велико Симеоновъ, слѣдъ като го нагубили както трѣбваше, казали му, че за такива работници нѣма мѣсто въ тѣхната фабрика.

Туй е една такава въпиюща несправедливостъ, — да се бърнатъ въ убѣжденията на хората, — която може да сжществува само въ „конституционна“ България.

Работниците могатъ да намержтъ защита отъ подобни произволи само като си подаджтъ единъ другиму братска ръка, като се синдикиратъ. Колкото по-рано съзнажтъ тѣ нуждата отъ сдружаването, толкова по-добре за тѣхъ.

Отъ Пловдивъ ни съобщаватъ, че на 20-й м. м. когато гражданите еснафи поискали да се събератъ на митингъ до градската градина, за да обмислжтъ въпроса относително изборите на 25-й Април. тѣ били разгонени отъ стражарите. Даже, както казва дописника ни, още на 19-й того вечерта ходели стражари да заплашватъ първомайсторите на еснафите да не свикватъ митингъ. Вижда се отъ това, до колко ще сж били свободни изборите на 25-й того.

Сливенските фабриканти, които бѣхъ наели доставката на шинелното сукно за войниците отъ Сливенския и Софийския гарнизони, слѣдъ като бѣхъ глобени отъ комисията, която приемаше шинелното сукно на тукашния гарнизонъ, понеже то не отговаряше на условията, сега, научаваме се, заминали за София да прѣдаватъ и за тамкашния гарнизонъ.

Специалисти ни казватъ, че шинелното сукно за Софийския гарнизонъ било много по-слабо изработено отъ всяка страна, особено отъ къмъ валиннето на платовете и боядисването, щото комисията, която ще го приема, длѣжна е да си отваря добръ очитъ.

Причините, за гдѣто тукашните фабрики изкарватъ такива недоброкачествени платове се длѣжатъ на липсването на добри майстори — специалисти, тѣй като г. г. фабрикантите за икономия вършатъ или сами работата си, или пъкъ иматъ такива хора, които и хабѣръ нѣматъ отъ текстилното изкуство.

Въ редакцията ни идвахъ да се оплакватъ гражданите Ив. Христовъ и Славъ Кибаичевъ отъ грубостите на поручикъ К. Сотировъ

и капитанъ Ноневъ, които на 20-й того къмъ 11 ч. вечеръ, когато горните двама отивали сж нѣкой свои другари отъ санитарната команда въ казармата имъ, биле псувани и нагубени отъ споменатите офицери, — а пъкъ поручикъ Сотировъ имъ ударилъ и по една плѣсница, за който подвигъ билъ даденъ и подъ сждъ.

Какви сж тия работи? Нима нашето офицерство, което претендира на благовѣстителностъ, не ще се остави отъ тия си грубости, свойствени на единъ варваринъ?

Ето какви сж плодетѣ отъ казарменото възпитание.

Съобщаватъ ни, че инженерътъ Абрамовичъ, който взема на търгъ изработването на градски планъ за около 18000 лева, почналъ вече работата си, но употребявалъ за помощникъ градския инженеръ сѣрбинъ. Обръщаме вниманието на градската комисия да внуши на инженера си, че градътъ не му плаща за да помага на прѣдприемачите, а да върши градските работи. При туй, възползуваме се отъ случая да обрнемъ вниманието на гражданите върху тоя планъ: ще бѣде жалко за 18-тѣ хиляди лева, ако г. Абрамовичъ ни дръпне по разни внушения пакъ нѣкой планъ сж криви улици, като сегашния. Защо сжщо не му се даде да сHEME планъ на частта до градската градина задъ Новоселската рѣка съгласно сж общия планъ, ами се прави особенъ планъ за тая частъ безъ въкакво съотношение сж общия планъ? Обръщаме вниманието и на това.

Научаваме се, че се замислювало между гражданите подновяването на гражданския клубъ върху една широка основа, а именно: тоя подновенъ клубъ да стане инициаторъ и организаторъ не само на чисто забавителни и увесилителни работи, като: танцуващи вечери, екскурсии, музикални и гимнастически упражнения; а и на редъ полезни обществени работи, като: прѣдставления, сказки, разпространение на знания сж магически фенеръ, устройване на безплатни ученически трапезарии и пр. Тѣй като досега гражданския клубъ заспа по неакуратното плащане на членовете, то за напредъ ще се прѣдвиди щото внеските да бѣждатъ нацѣло за година или поне шесть мѣсеца. Пожелаваме добъръ успѣхъ на инициаторите.

Кандидатите за общински съветници трѣбватъ да обявятъ на гражданите своята програма за да се знае, какво мислжтъ да вършжтъ щомъ поематъ ръководението на общинските работи. Гражданите не искатъ вече да иматъ за общ. съветници тъмни хора, които гледатъ въ мжтна вода риба да ловжтъ.

В. „Миръ“, тоя каналъ на всичко византийско, безчестно и подло въ България, органитъ на ония безсрамни гешефтери, които за да напълнжтъ джобовите си забатачихъ на въски страната въ финансова пропасть, печата съобщение отъ нѣкой свой сливенски ортакъ по гешефтите, византийщината и безчестие, че в. „Република“ билъ органъ стамболовисти и цѣлата му редакция била съставена и поддржана отъ стамболовисти. Ехъ, тука артыкъ ни удари право въ сърцето! А бе Сливенско византийче, защо, когато ще лѣжешъ, не я стѣмки по-изкусено, ами тѣй плоско се окомори въ страшиците на фондовата пачавра? Не ти ли дохожда на ума, че толкова души четжтъ нашия въстникъ и ще се смѣжтъ прѣзъ глава за лѣжата ти? Не Виждашъ ли, че всички редъ отъ нашия въстникъ дигна непримира умраза и противъ Стамболовщина, и противъ Стойловщина и противъ всичко дворцово, лакейско, тиранско, гешефтарско, насилническо, шарлатанско, било то въ Грекова, въ Радославова, Стойлова, Цанкова, или кждѣто и да било? Или ти е жално, че искаме да бѣдемъ справедливи и показаме, че Папанчевщината и Стойловщината надминахъ въ нѣкои отношения Стамболовщината? Това ще е дерта.

„Вългария“ и „Миръ“ печататъ редъ телеграми изъ провинцията, отъ които се вижда, че е имало кървави разправии по изборите въ нѣкои градове. Въ с. Избѣглий около 600 души избиратели сж били вържати безъ да гласуватъ, привардени отъ шайката. Въ Ихтиманъ е имало арестувания и разпрѣсване на избирателите. Въ Т.-Пазарджикъ емна шайка е убила четирма души и ранила множество други. Въ Сараново избирателите сж били разпрѣснати отъ шайка. Въ Ихтиманъ, Т.-Сейменъ, Хасково, Никополъ и пр. сж станжли сжщо насилия отъ шайки и полицейски. Значи и тия избори не минахъ безъ кърви и насилия. Справедливостта изисква, обаче, да кажемъ, че ако въ повечето мѣста е виновна полицията, то въ нѣкои мѣста сж виновни и хората на народняците, на които е било

внушено, подъ парата на виното и ракията да произвеждат скандали и да докарват работата до крайност. Така, например, в Сливен, тѣ се опитаха да счупят урнитѣ, и станѣ нужда отъ помощта на войската.

— **Самооплюване.** Честниятъ и неопитенъ (!) „демократъ“ г. Дограмаджиевъ, който по никакъвъ начинъ не искаше да има нѣщо общо съ П. Папанчева, слѣдъ несполуката му на депутатскитѣ избори, сега, научаваме се отъ вѣренъ източникъ, подалъ рѣка на Папанчева и на идѣщитѣ градски избори щѣли да работятъ солидарно. Туй е много характерно за политическия ни нрави. Нашитѣ еснафи, които въ лицето на г. Дограмаджиева до сега прѣдполагаха да виждатъ единъ независимъ гражданинъ и защитникъ на хала имъ, ще се убѣдятъ вече, че и той, само да се докопа до градскитѣ ясли, не пада по-доло отъ достойния си аркадашъ П. Папанчева. Всички честни граждани трѣбва да си разчистятъ смѣткитѣ съ подобни политически базиргени, които за паница леща ставатъ ортаци и сѣ дявола.

Ролитѣ се размѣниха. По-прѣди Папанчевитѣ шайки бѣха проглушили ушитѣ ни съ пиянскитѣ си оргии, даули, музики и пр., а сега тѣхната роля достойно подеха днесъ властующитѣ, които прѣди изборитѣ съ музика и пиянски крѣсаца безпокояха гражданитѣ, а слѣдъ изборитѣ, като спечелиха, удариха го на гуляи, ѣдене агнета, ходѣне ноцѣ изъ улицитѣ съ музика и свирене погребални маршове около кѣшитѣ на политическитѣ си противници.

Срамъ! Тѣй ли се възпитаватъ политически гражданитѣ?

Таблица

на махалитѣ и общинитѣ въ сливенска избирателна околия.

I градска избирателна секция

	има избиратели	гласували
мах. „Мангърска“	879	521
„Дели-Балта“	236	117
„Кафтанджийска“	622	336
„Ново Село“	230	128
„Ески Намазгяхъ“	208	127
„Ески Джами“	440	259
„Хаджи Яхя“	289	189
„Айше Хатунъ“	97	46
„Махмудова“	156	98
„Х. Хасанова“	337	215
Всичко	3494	2036

II избирателна секция

	има избиратели	гласували
мах. „Коручанска“	234	34
„Славцова“	475	97
„Кокшарска“	438	86
„Драгойчева“	452	198
„Х. Вълкова“	84	28
„Овчарска“	710	327
„Попска“	411	135
Всичко	2804	925

Струпецка селска общ.	71	11
Сарж-Ярска „ „	161	89
Еникѣйска „ „	147	62
Карасарлийска „ „	218	94
Гавраиловска „ „	230	78
Бѣленска „ „	108	79
Всичко	3739	1338

III Селска избирателна секция

въ с. Димирджилий

	има избиратели	гласували
с. Артаклари	169	115
„Александрово“	151	63
„Аладаглий“	43	32
„Бозаджий“	38	11
„Глуфишево“	73	19
„Глушникъ“	79	46
„Джиново“	117	35
„Драгоданово“	137	62
„Демирджилий“	137	101
„Есирлий“	230	102
„Кавлаклий“	187	82
„Калояново“	47	29
„Кърсанлий“	61	27
„Керменлий“	231	58
„Касъмово“	62	27
„Мечкарево“	58	20
„Михайлово“	300	183
„Налбантлари“	217	95
„Николаево“	82	24
„Скобелово“	82	35
„Сотиря“	56	40
„Ттрапоклово“	278	46

„Турсунлий“	109	38
„Чибуклий“	64	46
„Чаирлий“	104	20
„Чокоба“	135	58
Всичко	3247	1414

Резултатътъ отъ избора за народни прѣдставители на 25-й Априлий въ Сливенска околия:

	I секция:	II секц.:	III секц.:	Всичко:
Т. Мирковичъ	911	— 462	— 148	== 1521
Ап. Сарж-Ивановъ	889	— 456	— 148	== 1493
П. Папанчевъ	451	— 562	— 322	== 1335
П. Пошовъ	343	— 497	— 179	== 1019
Янко Сакжзовъ	464	— 83	— 12	== 559
Г. Василевъ	462	— 90	— 12	== 564
Хр. Дограмаджиевъ	198	— 205	— 984	== 1387
Иорд. Василевъ	135	— 109	— 991	== 1315
Хр. Гендовичъ				== 314
Хюсни Кадиевъ				== 282

Избрани сѣ правителственитѣ: *Тодоръ Мирковичъ* съ 1521 гласа и *Апостолъ Сарж-Ивановъ* — 1493 гласа.

Резултатъ отъ избора за народни прѣдставители на 25 Априли въ Ямболска околия:

	Ямболъ:	Околия:	Всичко:
Янко Сакжзовъ	848	— 947	= 1795
Д. Благоевъ	757	— 946	= 1703
Д. Поповъ	525	— 1170	= 1695
Хр. Чакмаковъ	501	.	.
Х. Геновъ	411	— 700	= 1111
Т. Димчевъ	312	— 699	= 1011
Ст. Дражевъ	.	.	= 117

Избрани сѣ кандидатитѣ на Работ. Соц. Демократическата партия *Янко Сакжзовъ* съ 1795 гласа и *Д. Благоевъ* съ 1703 гласа.

Какво става въ чужбина

Франция

В. „Фигаро“ продължава публикуването на анкетата по Драйфусовото дѣло. Най-важнитѣ показания сѣ тѣзи на г. Палеологъ, началникъ на отдѣлѣнието въ Министерството на Външнитѣ Работи.

Нѣкои офицери сѣ казали, че Министерството на Външнитѣ работи е фалшифицирало смисълъта на една депеша испратена въ Римъ, въ 1894 отъ Италианския Консулъ Панизарди.

Г-нъ Палеологъ, въ името на Министерството на Външнитѣ работи, заяви прѣдъ Касап. Сждъ, че офицеритѣ, именно, прѣвели фалшиво въпросната депеша, за да докажатъ виновността на Драйфуса. Това заявление причини голѣмъ шумъ.

„Figaro“ публикува тѣй сѣщо показанията на Естерхази. Този послѣденъ, въ името на истината съчинилъ единъ видъ романъ, въ който той, героя, се показва за невинна жертва на всичкитѣ обвинения хвърлени върху му. Всичкитѣ му обвинители сѣ лъжци и вагабонти, само той, бѣдния! е добъръ, честенъ, неспособенъ да върши и най-малкото нѣщо противъ честта и моралътъ.

Г. Бопре, докладчика на Касап. Сждъ заявилъ, че той може да чете рапорта си на 10 Май, а Сжда ще произнесе присждата на 25 с. м.

Австрия

Въ Грати е станѣла една социалистическа манифестация въ полза на всеобщото гласоподаване.

На 21 Май въ Брюнъ ще стане конгресъ на Австрийската Социалъ-Демократическа партия. Главнитѣ точки отъ дневния редъ сѣ: 1-о Политическото положение и тактиката 2-о Назначаването на една комисия за ревизиране партийната програма 3-о Покровителственитѣ закони на трудътъ 4-о Женското движение и др.

Германия

По молба на Италианския кралъ Умберто, Германското правителство е екстернирало отъ територията си Социалиститѣ Фоти и Пива кореспонденти на В. „Avanti!“

Холандия

Когато ще се събере конференцията за беззоржжаването, социалиститѣ ще организиратъ демонстрации въ полза на мира въ най-главнитѣ градища. На единъ отъ най-главнитѣ митинги ще говори Жоресъ.

Норвегия

Работническитѣ синдикати сѣ свикали единъ конгресъ въ Християния. 113 делегати, прѣдставляющи 73 синдикати съ 20,000 членове сѣ рѣшили да създадатъ едно „национално съединение“ на прѣдставенитѣ организации.

Русия

Въ Вилна сѣ станѣли многобройни арестувания на познати социалисти. Университетската криза тамъ още продължава. Храбрата студентска младежъ отъ нищо не се обезкуражава. Нито обѣсванията, нито затварянията, нито екстерниранията ѣ плашатъ, както се вижда тя ще се бори до послѣднитѣ си сили противъ тиранитѣ.

Социалистическитѣ организации въ Киевъ и Москва сѣ адресирали прокламации до студентитѣ, за да имъ обяснатъ политическото значение на тѣхното движение. Вслѣдствие на това руската полиция е започнѣла пакъ нови гонения и арестувания. Този пътъ тя сѣ всичката си жестокостъ излѣ яростта си върху „всевиновнитѣ“ евреи. Отъ 244-тѣхъ екстернирани студенти 160 сѣ евреи, съ тѣхъ много бѣдни фамилии, вслѣдствие тѣзи незаслужени гонения, напушатъ въ най-мизерно положение проклета-та земя на тиранина.

Съ прискѣрбие се научаваме, че на 28-й Априлъ се е поминалъ въ Парижъ отъ leucoscut-hémie, на 21 годишна възраст, студентътъ по френски езикъ и литература

Будимиръ Х. Николовъ.

Покойниятъ е роденъ на 19 Февруари 1878, въ Сливенъ, гдѣто свърши успѣшно гимназия и замина като стипендиантъ за Парижъ, гдѣто слѣдваше отъ три години.

Той се отличаваше съ силни умствени способности и симпатиченъ характеръ.

Вѣчна му паметъ!

ВАЖНО

— Турена е подъ печатъ и къмъ края на м. Май ще бѣде готова книгата „**Подземна Русия**“ (очеркъ изъ революционния животъ въ русия) отъ С. Степнякъ (С. М. Кравчински), прѣводъ отъ руски.

Издателятъ.

НОВО

ФОТОГРАФИЧЕСКО АТЕЛИЕ
ВЪ КѢЩАТА НА КАРА-КОСТОВЪ
до Гимназията.

Долоподписаниятъ извѣствамъ на почитаемата сливенска публика, че отворихъ ново фотографическо ателие, снабдено съ най-усъвършенствувани апарати и урѣдено по най-новата модерна система, гдѣто приемаме да изработваме снимки отъ най-малкия до най-голѣмия форматъ (естественна живостъ) въ видъ на Пастелъ, Хромопластинъ и мазна боя.

Работа изящна и при най-умѣрени цѣни. Приемаме да правимъ снимки и отъ стари портрети различна голѣмина.

Съ почитание: **ЛЕОПОЛДЪ ХАЙЛЪ**
живописецъ и фотографъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2909

Извѣствамъ, че на основание постановлението издадено отъ Сливенски Окр. управителъ въ полза на Хазната противъ Пѣю А. Вирановъ отъ гр. Ямболъ, за 187 лева и разноскитѣ, и съгласно чл. 1004—1028 отъ гражданското съдпроизводство, отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. „Република“ ще започне и продължи 31 день публичната продажба на слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти находящи: въ Ямболското землище:

1) Едно лозе въ каргонскитѣ лозя въ мѣстността „Хамзоренския пѣтъ“, отъ 1 декаръ, оцѣнено за 70 лева.

2) Ново лозе (Садъ) въ сѣшитѣ лозя въ мѣстността „Сливенски пѣтъ“ отъ 2 декара, оцѣнено за 180 лева.

Желающитѣ да взематъ участие въ тая продажба, могатъ да се явяватъ всѣки присжитственъ часъ въ канцеларията ми за да прѣглеждатъ книгата по продажбата и наддаватъ отъ цѣната, означена по горѣ.

г. Ямболъ, 30/III 1899 год.

2—2

Сждебенъ приставъ: *Чомаковъ*

Отговоренъ редакторъ: **З. М. Иончевъ**

Дружествена Печатница „Трудъ“—Сливенъ.